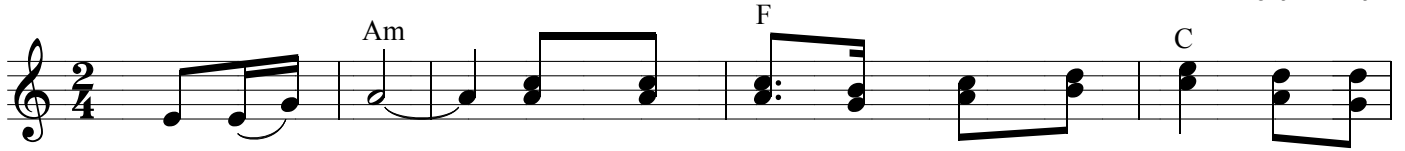

TRUNG KIÊN CHỜ MẸ

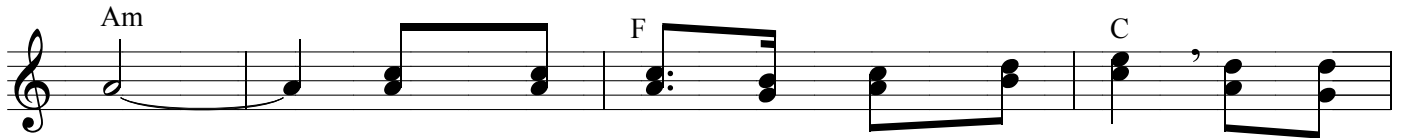
Nguyễn Duy

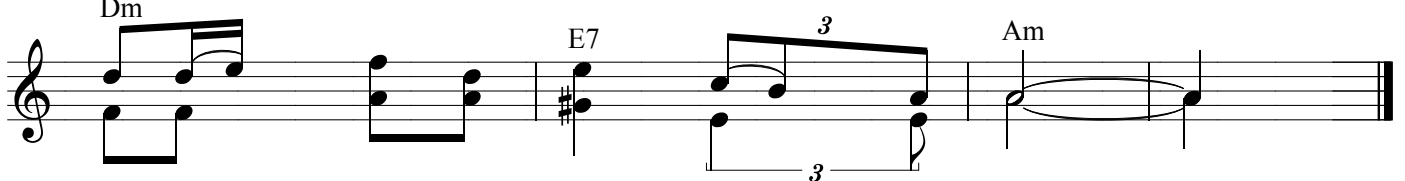
ĐK. Từ vực sâu bao thương đau ngày đêm nung nấu, con lo

âu trông ngóng từ lâu, bóng Mẹ đâu? Mẹ, Mẹ

ơi. Xin thương con chờ Mẹ trông tới, tâm tư

nay thốn thức lệ rơi những nghẹn lời.

1. Nhớ chiều xưa, chiều hoang sơ, thân bơ vơ Mẹ đứng lệ
2. Tháng ngày qua dần trôi đi, con cô đơn chờ mong mỗi
3. Lúc này đây cây trông ai, con kêu xin Mẹ thương đủ
4. Tiếng thở than còn vọng ngân, nay thân con khổ đau vô

nhà, trông Con yêu chết vì tội con, Mẹ ơi thương cứu con.
mòn, đâu ai thương nhớ lại tình con, người thân nay cũng quên rồi.
tình, thương cho con lấy một lời kinh, cầu mong qua chốn luyện hình.
ngần, luôn trung kiên ngóng Mẹ từ nhân, dìu con tới bến thiên đàng.